

opusdei.org

Guadalupe: Rakkaus Jumalaan kaikessa

Guadalupe Ortiz de Landázuri julistetaan autuaaksi Madridissa 18. toukokuuta 2019. Hän syntyi Madridissa 12. joulukuuta 1916 ja kuoli 16. heinäkuuta 1975 Pamplonassa pyhyiden maineessa.

7.7.2020

Mutkattomana, sydämellisenä ja iloisena tunnettu kemian professori Guadalupe Ortiz de Landazuri syntyi Madridissa, Espanjassa 12.

joulukuuta 1916 Guadalupen Pyhän Neitsyen juhlapäivänä.

Guadalupe oli neljästä sisaruksesta nuorin ja ainoa tyttö. Hänen ollessaan vielä lapsi, hänen isoveljensä Francisco kuoli. Hänen vanhempansa Manuel Ortiz de Landázuri ja Eulogia Fernández-Heredia kasvattivat lapsensa kristityksi. Guadalupen ollessa 10-vuotias perhe muutti isän sotilastyön perässä Tetouaniin, Pohjois-Afrikkaan. Jo lapsena Guadalupen luonteen ominaispiirteinä olivat rohkeus ja uskaliaisuus.

Vuonna 1932 perhe palasi Madridiin, jossa Guadalupe päätti lukionsa. Sen jälkeen hän aloitti kemian opiskelun Universidad Centralissa vuonna 1933. Tuolloin vain viisi opiskelijaa luokan 70 opiskelijasta oli naisia. Perusopintojensa päätteeksi Guadalupe aloitti tohtorin jatko-opinnot ja väitöskirjansa, sillä hän

halusi omistautua yliopisto-opetukselle. Yliopiston kollegat muistivat hänet vakavana, mutta ystävällisenä ja seikkailuhenkisenä opiskelijana.

Espanjan sisällissodan aikana (1936-1939), Guadalupen ollessa 20-vuotias, hänen isänsä vangittiin ja tuomittiin ammuttavaksi. Guadalupe jätti hyvästit isälleen äitinsä ja veljensä Eduardon kanssa juuri ennen tämän teloitusta ja auttoivat häntä pysymään tyynenä tuona tuskallisena hetkenä. Guadalupe antoi vilpittömästi anteeksi niille, jotka olivat päättäneet tuomita hänen isänsä. Vuonna 1937 Guadalupella oli mahdollisuus lähteä äitinsä ja veljensä Eduardon kanssa Valladolidiin, jossa hänen veljensä Manolo asui. Sinne he asettuivat sisällissodan loppuun asti.

Sodan päätyttyä he palasivat Madridiin. Guadalupe alkoi opettaa

Siunatun Neitsyt Marian koulussa ja Ranskalaisessa lyseossa tukeakseen perhettään taloudellisesti. Eräänä sunnuntaina vuonna 1944 hän koki Jumalan armon ”kosketuksen”. Hän meni kotiin ja kertoi ystävälleen haluavansa puhua papin kanssa. Ystävä antoi Josemaría Escriván puhelinnumeron ja Guadalupe tapasi isä Escriván ensimmäisessä Opus Dein naisten keskuksessa 25.1.1945. Josemaría Escrivá opetti Guadalupen näkemään, että työ ja tavallinen elämä ovat tapoja kohdata Kristus. Pohdittuaan asiaa rukouksessaan ja retriitissä Guadalupe vastasi pian tämän jälkeen Jumalalle “kyllä” ja hänet liitettiin Opus Deiin. Siitä lähtien Guadalupe pyrki läheiseen suhteeseen Jumalan kanssa. Hän täytti päivittäiset tehtävänsä rakkaudella ja pyrki viettämään paljon aikaa tabernaakelin ääressä.

Elettiin Opus Dein alkuvuosia ja Guadalupe oli töidensä ohella

mukana erilaisissa apostolisissa toiminnoissa kuten Madridiin ja Bilbaoon perustettujen opiskelijakotien hallinnossa. Hän opetti nuorempia työntekijöitä lisätäkseen heidän koulutustasoaan.

Lukuvuonna 1947-1948 hän oli Madridin opiskelijakodin johtajana. Guadalupe ystävystyi helposti yliopisto-opiskelijoiden kanssa, jotka arvostivat hänen huumorintajuun, lempeyttään ja kärsivällisyyttään, joilla hän auttoi heitä sekä akateemisessa että henkilökohtaisessa elämässä.

Guadalupen hyvántahtoisuuden, vahvuuden ja positiivisen asenteen ansiosta Josemaría Escrivá pyysi Guadalupea aloittamaan Opus Dein apostolisen työn naisille Meksikossa. Hän lähti uudelle työalueelleen 5.3.1950 ja oli hyvin innoissaan tästä tehtävästään, jota Meksikossa tehtiin Guadalupen Neitsyen suojeluksessa.

Yhdessä muiden Meksikoon lähteneiden naisten kanssa, he perustivat opiskelija-asuntolan yliopisto-opiskelijoille. Hän itse ilmoittautui jatko-opiskelijaksi kemian tiedekuntaan jatkaakseen Espanjassa aloittamaansa tohtorintutkintoaan.

Opiskelijakodin asukkaita hän kannusti ottamaan opiskelun vakavasti ja pyrki auttamaan näitä nuoria naisia laajentamaan kristillistä koulutustaan, kasvamaan ihmisinä ja antamaan osaamisensa kirkon ja yhteiskunnan palvelemiseen. Eteenkin Guadalupe painotti, että köyhistä ja vanhuksista on pidettävä huolta.

Yksi hänen aloitteistaan oli perustaa liikkuva klinikka lääkäriystävänsä kanssa. He ajoivat köyhimmille asuinalueille ja siellä kodista toiseen kiertäen he tarjosivat ilmaisia lääkäripalveluita ja lääkkeitä.

Guadalupe edisti vuoristossa ja eristyneillä aluella asuvien viljelijöiden kulttuuri- ja ammattikoulutusta, sillä heillä ei usein ollut pääsyä edes perusopetukseen. Samalla hän etsi työssäkävien ja kotiäitien yhteistyötä ja yritti ohjata heitä uskon tielle.

Guadalupella oli suuri sydän, mutta myös vahva luonne, jota hän yritti hillitä kohtelemalla toisia hienotunteisesti ja huomaavaisesti. Hänen kristillinen optimisminsa ja aina hymyssä olevat kasvonsa olivat hyvin viehättävät. Hän usein ilmaisi iloaan laululla, vaikkei hän ollutkaan erityisen hyvä laulaja. Historioitsija Beatriz Gaytan sanoo: "Aina häntä ajatellessani kuulen hänen naurunsa, riippumatta ajasta, joka on kulunut. Guadalupe hymyili aina. Hän oli vieraanvarainen, ystävällinen ja mutkaton."

Meksikossa viettämiensä vuosien aikana hän oli yksi tärkeimmistä ihmisistä, jotka olivat perustamassa Montefalcon keskusta, joka myöhemmin muutettiin konferenssi- ja retiiittikeskukseksi sekä kahdeksi kouluksi: Montefalcon kouluksi ja El Peñón lukioksi.

Vuonna 1956 Guadalupe muutti ensin Roomaan työskennelläkseen läheisemmin pyhän Josemarían kanssa Opus Dein hallinnossa. Silloin hän huomasi ensimmäisiä oireita sydänsairaudestaan ja hän tarvitsi sydänleikkauksen, joka tehtiin Madridissa. Vaikka hän toipui leikkauksesta, hän muutti takaisin Espanjaan.

Toivuttuaan Guadalupe aloitti jälleen akateemisen työnsä ja väitteli tohtoriksi 8.7.1965 saaden työstään Juan de la Cierva –tiedepalkinnon. Hän toimi kemian opettajana

kahdessa eri koulussa yli kymmenen vuoden ajan.

Sydänsairaudestaan huolimatta hän ei valittanut ja yritti olla huolestumatta väsymyksestään kävellessään, portaita kiivetessään jne. Vuonna 1975 lääkärit päättivät, että Guadalupen olisi parasta lähteä Madridin kodistaan Navarran yliopistolliseen sairaalaan, missä hänet leikattiin 1. heinäkuuta.

Muutamia päiviä aikaisemmin, 26. kesäkuuta Opus Dein perustaja oli kuollut Roomassa. Guadalupe vastaanotti uutisen syvästi surren, mutta myös rauhassa ja ilolla tietäen pyhän Josemarían olevan nyt onnellinen kohdatessaan Jumalan kasvoista kasvoihin. Muutamia päiviä myöhemmin Guadalupe kohtasi rauhallisena oman kuolemansa. Vaikka leikkaus meni hyvin, hän sai äkillisen hengityksen vajaatoiminnan ollessaan

toipumassa leikkauksesta. Hän kuoli 16. heinäkuuta 1975, Karmel-vuoren Pyhän Neitsyen päivänä. Hänet haudattiin Pamplonan hautausmaahan.

Hänen kanssaan työskentelevät muistavat, että Guadalupe oli pikemmin ymmärtävä kuin vaativa ihmisten kanssa ja he näkivät, kuinka hän yritti olla Jumalan läsnäolossa koko päivän. Hän koki, että Jumala ja Pyhä Neitsyt katselivat häntä rakkaudella ja aina kun hän pystyi tekemään lyhyen vierailun Pyhän Sakramentin luo, hän keskusteli kahden Jeesuksen kanssa. Hän ajattelin usein oppilaitaan valmistellessaan oppitunteja, jotka hän aina teki niin hyvin kuin pystyi. Hänellä oli monia ystäviä ja hän piti huolta ystävyysuhteistaan antamalla aikaansa ja energiaansa unohtamatta niitä, joiden kanssa hän asui ja joihin hän oli hyvin kiintynyt.

Guadalupen rukouskortti.

*Täytetyistä rukouspyynnöistä
pyydetään ilmoittamaan Opus Dei
prelaturin tiedotustoimistoon.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/guadalupe-rakkaus-
jumalaan-kaikessa/](https://opusdei.org/fi-fi/article/guadalupe-rakkaus-jumalaan-kaikessa/) (19.11.2025)